

Arrest

nr. 155 772 van 29 oktober 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 21 oktober 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 12 september 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 september 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 oktober 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. DE SCHUTTER, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partij dient op 8 maart 2010 een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) in.

1.2. Op 12 september 2013 wordt de onder punt 1.1. vermelde aanvraag ongegrond verklaard. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

« Suite a la demande d'autorisation de séjour introduite par courrier recommandé le 08.03.2010 auprès de nos services par :

(..)

en application de l'article 9ter de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers comme remplacé par l'article 187 de la loi du 29 décembre 2010 portant des dispositions diverses, je vous informe que la demande qui a été déclarée recevable le 05.07.2010, est non-fondée.

Redenen :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Uit het verslag van de arts-attaché dd. 04.07.2013 (zie gesloten omslag) blijkt dat betrokkene, A. F. A. (...), lijdt aan een medische aandoening die een reëel risico vormt voor het leven of de fysieke integriteit van de betrokkene aangezien er geen adequate behandeling beschikbaar is in het land van herkomst, Somalië.

Uit de beslissing van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 01.02.2010 tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus blijkt echter dat betrokkene niet aannemelijk kan maken dat hij daadwerkelijk de Somalische nationaliteit bezit: "Gezien uw ontoereikende kennis heeft u het niet aannemelijk kunnen maken dat u werkelijk de Somalische nationaliteit zou bezitten. Bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen asielmotieven. Het feit dat u uw verklaringen in de Somalische taal hebt afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Somalische nationaliteit, omdat de Somalische taal niet alleen in Somalië zelf wordt gesproken maar eveneens in een aanzienlijk deel van de buurlanden, zoals Djibouti, Ethiopië en Kenia (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier) en doet bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen."

In de bevestigende beslissing tot weigering van de erkenning van de vluchtelingenstatus en subsidiaire bescherming door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen d.d. 08.06.2010 is het volgende opgenomen:

11 Uit het administratieve dossier blijkt dat de vaststellingen in de bestreden beslissing omtrent verzoekers onwetendheid terecht werden vastgesteld. Zoals de bestreden beslissing stelt zijn er geen elementen in het dossier die kunnen wijzen op een verblijf in Somalië laat staan dat verzoeker de Somalische nationaliteit zou hebben. (...) Verzoeker meet zich klaarblijkelijk een valse identiteit en nationaliteit aan. (...) Waar uit het medisch attest blijkt dat verzoeker een reëel risico loopt op een onmenselijke of vernederende behandeling en geen adequate verzorging mogelijk is in het land van herkomst kan de raad slechts herhalen dat verzoeker niet afkomstig is uit Somalië."

Aangezien betrokkene in gebreke is gebleven zijn werkelijke land van herkomst kenbaar te maken, is het onmogelijk een onderzoek te voeren naar de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medische zorgen in het land van herkomst. Het staat betrokkene vrij hierover duidelijkheid te verschaffen bij een eventuele nieuwe aanvraag."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, van de zorgvuldigheidsplicht en de formele motiveringsplicht. Verzoekende partij meent voorts dat er sprake is van machtsoverschrijding.

2.2. Verzoekende partij betoogt in essentie dat geen rekening werd gehouden met de stukken die zij inzake haar identiteit had gevoegd bij haar schrijven van 28 januari 2013. Zij stelt dat op geen enkele wijze wordt uitgelegd waarom deze stukken niet afdoende zijn om haar identiteit aan te tonen, dit terwijl de verwerende partij in het kader van de zorgvuldigheidsplicht daar wel toe gehouden is.

2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding.

2.4. De Raad stelt vast dat verzoekende partij op 8 maart 2010 een regularisatieaanvraag heeft ingediend op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Daar op dat moment haar asielaanvraag nog hangende was, was zij vrijgesteld van de verplichting haar identiteit aan te tonen. Nadat haar asielaanvraag werd afgesloten heeft verzoekende partij op 28 januari 2013 alsnog stukken aangebracht, met name een "Application Form Verification" van 6 oktober 2012 van de Somalische Republiek, een

“Authentication Certificate” van 3 oktober 2012 van de Somalische ambassade in België en een *“Declaration of Birth”* van 3 oktober 2012 eveneens van de Somalische ambassade in België.

In tegenstelling tot wat verwerende partij voorhoudt in de nota met opmerkingen, werden deze stukken niet voorgelegd in het kader van een tweede regularisatieaanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet zodat zij daar in haar beoordeling van de aanvraag van 8 maart 2010 geen rekening mee behoefde te houden, maar blijkt uitdrukkelijk uit de bewoordingen van het schrijven van 28 januari 2013 dat het hier om een aanvulling gaat van de aanvraag van 8 maart 2010 – immers wordt gesteld: *“Mon client a introduit en date du 8 mars 2010 une demande d’autorisation de séjour de longue durée sur le territoire du Royaume fondée sur l’article 9ter de la loi du 15 décembre 1980. (..) Je me permets par le biais de la présente d’actualiser cette demande d’autorisation de séjour (..)”* - zodat verzoekende partij kan gevolgd worden waar zij stelt dat deze stukken mee in overweging hadden genomen moeten worden bij de beoordeling van de aanvraag van 8 maart 2010.

De Raad wijst er dienaangaande op dat het de gemachtigde toekomt zich te enten op het oordeel van de commissaris-generaal en op het arrest van de Raad van 2010 waaruit blijkt dat de Somalische afkomst van verzoekende partij niet aannemelijk is, maar dat hij deze beoordeling moet afwegen tegenover de stukken die verzoekende partij na dit oordeel alsnog heeft bijgebracht in het kader van haar medische regularisatieaanvraag ten bewijze van haar identiteit en die niet beoordeeld werden door de commissaris-generaal of de Raad, en indien de gemachtigde van oordeel is dat deze stukken geen afbreuk kunnen doen aan de beoordeling van voornoemde instantie en rechtscollege, hieromtrent specifiek te motiveren.

Een schending van de zorgvuldigheidsplicht ligt voor. Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond. Daar de eventuele gegrondheid van de overige middelonderdelen niet kan leiden tot een ruimere nietigverklaring, bestaat geen noodzaak tot onderzoek hiervan.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 12 september 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig oktober tweeduizend vijftien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

S. DE MUYLDER